

som äntligen der öppnar en rörelse, genom inteckningsrättens afskärande hindrad skaffa sig medel att göra ortens befolkning all den nytta han eljest genom upphandling af dess produkter o. s. v. skulle kunna åstadkomma.

I afsigt att undanrödja dessa olägenheter och jemväl en orättvis ojämlikhet i inteckningslagstiftningen till stadsinnevänares förmån, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del besluter ett sådant tillägg i Kongl. Kungörelsen af den 18 December 1825, hvarigenom det deri omförmälda undantaget äfven blifver gällande för bus, byggnader m. m. å staten tillhörig, vid jernvägsstationer belägen och af Jernvägsstyrelsen mot tomtafgift, men med byggnadslöseskyldighet upplåtna marker, äfvensom i byggnader, uppförda å jord, afsöndrad från enskildes hemman och lägenheter på minst tretio år, och kontrakter derom äro intecknade i egendomen hvarifrån tomten är afsöndrad.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

O. Nilsson,

från Christianstads län.

N:o 156.

Af Herr O. Nilsson: Om ändring i 16 § af gällande Jagtstadga.

Uti nu gällande Kongl. Maj:ts nådiga Jagtstadga föreskrifves i sista punkten af 16 §, att finare giller eller snaror må icke för fångande af vildt begagnas utom Kopparbergs och de Norrländska länen, och icke heller der under tiden från och med den 16 Mars till och med den 10 Augusti. På vissa orter i riket begagnas

garn, liknande fiskegarn, för fångande af raphöns. Huruvida sådana garn hänföras under namnet giller, derom äro meningarne något delade och betraktas af flertalet såsom icke hänförliga under denna benämning, hvaraf följer att raphönsfångsten med garn totalt utöder denna fogelart, der sådan bedrifves. Till förekommande af nämnde fogels totala förstöring vill jag härmed vördsamt föreslå en förändring i förut åberopade §, till förtydligande af densamma, så lydande:

finare giller, *garn* eller snaror må icke för fångande af vildt begagnas utom Kopparbergs och de Norrländska länen och icke heller der under tiden från och med den 16 Mars till och med den 10 Augusti.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

O. Nilsson,
från Christianstads län.

N:o 157.

Af Herr **Anders Andersson** i Nyckelby: Om ändring i 6 kap. 3 §
Byggningsbalken, rörande dikning grannar emellan.

Inom den ort jag tillhör hafva många rättgångar och mycket trassel samt mycken kostnad uppstått i följd af stadgandet uti sista punkten af 6 Kap. 3 § Byggningsbalken, hvilken lyder sålunda: "Nu ligga grannars åkrar vid hvarandra; hafve då halft dike hvardera. Möta bys diken annan bys diken; gräfve hvar upp för sig genom sina egor, eller böte två daler, och fyller skadan. Läger man dike genom sitt gårde eller äng, och möter annan bys äng, jordavall, eller annan bys mark; der må den by ej hindra vattnets aflopp. Kan det föras af utan dike, och åsämjer dem ej, hvilken dika skall; lägge domaren dem emellan, som nyttigt och